

Pfv.IV.20.339/2015/7.szám

A Kúria a Dr. Boldizsár Balázs Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Boldizsár Balázs ügyvéd) által képviselt perújított felperesnek a Gonda & Gonda Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gonda Tamás Gábor ügyvéd) által képviselt perújító alperes ellen kártérítés iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 28.P.21.979/2013. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 19.Pf.20.383/2014/6. számú jogerős ítéletével befejezett perében a perújított felperes által 14. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 3.175.000 (hárommillió-százhetvenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint a perújított felperes (a továbbiakban: felperes) kérelmére a perújító alperessel (a továbbiakban: alperes) szemben - közjegyző által - 196.568.000 forint és kamatai megfizetése tárgyában kibocsátott fizetési meghagyás ellentmondás hiányában jogerőre emelkedett. A fizetési meghagyásban érvényesített jogként kártérítés, a követelés alapjául szolgáló jogviszonyként szerződésen kívüli károkozás, a jogviszony létrejöttének időpontjaként 2011. április 14-e, a követelés lejáratánaként 2011. április 15-e volt megjelölve, míg a „követelés beazonosításához szükséges adatok” rovat egy vízszintes vonalat

tartalmazott. A jogerős fizetési meghagyás alapján a jogosult felperes végrehajtási eljárást kezdeményezett a kötelezett alperessel szemben.

Az alperes perújítási kérelmet terjesztett elő, amelyben a fizetési meghagyás hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte.

A felperes kérte a perújítási kérelem elutasítását a megengedhetőség körében, arra hivatkozva, hogy az alperes önhibájából eredően nem nyújtott be a rendelkezésére álló határidőn belül ellentmondást a fizetési meghagyással szemben.

A Fővárosi Törvényszék a 28.P.25.626/2011/15. számú végzésével a perújítási kérelmet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant elutasította és az alperest a felperes részére perköltség megfizetésére kötelezte. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 4.Pf.22.120/2012/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és az elsőfokú bíróságot a perújítás érdemi tárgyalására utasította. A határozat indokolása szerint a fizetési meghagyás nem tartalmazza a követelés jogalapját és az annak beazonosíthatóságához szükséges adatokat, csupán a kárkötelelem létrejöttének időpontját. Tényállás hiányában a fizetési meghagyáshoz a Pp. 229. § (1) bekezdésében meghatározott anyagi jogerő nem fűződik, mivel nem határozható meg az a tényalap, amelyre az ítélt dolog hatálya kiterjed. A tényállás hiányosságának orvoslására a perújítási eljárásban kerülhet sor.

A felperes ezt követően keresetét úgy pontosította, hogy 196.568.000 forint és annak 2011. április 16-ától járó kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest személyiségi jogsértéssel okozott kár megtérítése címén. Kereseti tényelődása szerint az alperes olyan belső levelezési rendszert üzemeltet, amelyben megjelenő levelek a kamara valamennyi dolgozójához eljutnak. Így került nyilvánosságra két megnevezett személy 2010. július 14-i és 2010. július 28-i keltű, valamint a kamara elnökének 2011. március 31-i keltű levele, amelyek sértették a becsületét és a jóhírnevét.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a .. dunakeszi közjegyző által kibocsátott és 2011. június 16-án jogerőre emelkedett fizetési meghagyást hatályon kívül helyezte és a keresetet elutasította. A felperest az alperes részére perköltség, az állam javára illeték megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a keresettel érvényesített összeg és jogcím azonossága arra utal, hogy a felperes ugyanazt a követelést kívánja érvényesíteni, mint a fizetési meghagyásban. A felperes a kártérítés alapjául szolgáló jogviszony keltét a fizetési meghagyásban 2011. április 14-ében

határozta meg, ehhez a dátumhoz azonban a perújításban megjelölt három levél egyikének keltezése sem kapcsolható. Ebből következően a perújítási eljárásban feltüntetett igény nem azonos a fizetési meghagyásos eljárásban érvényesített igénnyel. Ez meg nem engedett keresetváltoztatásnak minősül. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperes keresetét, mint alaptalant, elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest az alperes részére eljárási költség megfizetésére kötelezte.

A jogerős ítélet indokolása szerint a Pp. 266. §-ának rendelkezéseiből következően a bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia, hogy a perújításnak a 260-262. §-ában meghatározott előfeltételei fennállnak-e. Ha a vizsgálat eredményeként azt állapítja meg, hogy a perújítás megengedhető, érdemi tárgyalást tűz ki vagy a tárgyalást érdemben folytatja, ellenkező esetben a perújítási kérelmet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant, elutasítja. Az érdemi tárgyalás megkezdését követően azonban nincs lehetőség arra, hogy a felek vagy a bíróság visszatérjenek a megengedhetőség kérdésére. Az elsőfokú bíróság a perújítási kérelem érdemi tárgyalásába bocsátkozott, ezért a perújítási kérelem megengedhetőségének kérdésével akkor sem foglalkozhatna a másodfokú bíróság, ha a perújítás megengedhetősége tárgyában nem került volna jogerős határozat meghozatalra.

A jogerős ítéletnek az ügy érdemében kifejtett álláspontja szerint a felperes a keresetében állított személyhez fűződő jogok megsértését nem bizonyította. A felperes által hivatkozott három levél jóhírnevét és becsületét sértő tényelőadásán túl a jogsértés mibenlétét nem határozta meg. Így az elsőfokú bíróság még a tájékoztatási kötelezettségének sem tudott eleget tenni, mert nem volt olyan helyzetben, hogy megállapítsa, mivel kapcsolatban kellene kioktatni a felperest, ezért a terhére eljárási szabálysértés sem állapítható meg. Erre tekintettel a keresetről, annak tartalmi hiányosságai miatt az elsőfokú bíróság csak azt állapíthatta meg, hogy az alaptalan.

A jogerős ítélet ellen, jogszabálysértésre hivatkozással a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és elsődlegesen a fizetési meghagyás hatályában fenntartása, illetve az alperes keresetének megfelelő marasztalása, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása érdekében. Felülvizsgálati álláspontja szerint, miután a perújítási kérelmet elutasító végzés felülvizsgálattal nem volt támadható, a végzés jogszabálysértő volta a folytatódó eljárásban hozott jogerős ítélettel szemben előterjeszthető felülvizsgálati kérelemben támadható, mivel a jogszabálysértő végzés alapján lefolytatott eljárások is

jogszabálysértőek. Erre tekintettel a megengedhetőség feltételei fennállásának vizsgálatára a Kúria a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban nemcsak jogosult, hanem köteles is. Az eljárás bíróságok jogszabályt sértve nem vizsgálták a perújítás megengedhetőségét, ezen belül azt, hogy az alperes önhibájából nem nyújtotta be megfelelő határidőben a fizetési meghagyással szemben az ellentmondást. Az eljárás bíróságok e mulasztásával garanciális eljárási szabályok sérültek. A Pp. 266. §-ának rendelkezéséből pedig nem vezethető le a másodfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy ha a bíróság a per érdemének tárgyalásába bocsátkozott, már nincs jogi lehetőség a megengedhetőség kérdésére való visszatérésre.

Az alperes elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem hivatalból való elutasítását, érdemben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem tartalma szerint valójában a Fővárosi Ítéltábla perújítást megengedő elsőfokú bíróságot a perújítás érdemi tárgyalására utasító végzése ellen irányul, amely ellen a Pp. 271. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye. Ettől függetlenül közzétett döntések támasztják alá, hogy amennyiben a bíróság az érdemi tárgyalásba bocsátkozott, utóbb már nem utasíthatja el a perújítási kérelmet a megengedhetőség körében. A felperes téves álláspontjával szemben a jogbiztonság elve sem sérült, mivel a perújítás megengedése nem akadályozta meg a felperest abban, hogy a fizetési meghagyásban meghatározott követelését szabályszerűen érvényesítse. Az ügy érdemére vonatkozóan azonban a felperes a felülvizsgálati kérelmében semmit nem adott elő.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan az alábbiak szerint.

Helytállóan hivatkozott arra a felperes, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárásban vizsgálhatja az eljárás jogszabálysértő voltát. A Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében, ha a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, a Kúria a megtámadott határozatot hatályában fenntartja. E rendelkezésből következik, hogy csak az olyan eljárási szabálysértés alapozhatja meg a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt. Ilyen eljárási szabálysértés lehet, ha a bíróság figyelmen kívül hagy lényeges tényeket vagy nem állapít meg tényállást, vagy a tényekből nem következő jogi álláspontot foglal el, illetve a felek eljárási jogaikat nem gyakorolhatják. Az adott esetben azonban ilyen, az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási szabálysértés nem történt.

Téves a felperesnek az az álláspontja, hogy a perújítás megengedése

miatt az érdemben lefolytatott eljárás önmagában jogszabálysértő. A perújítást megengedő jogerős végzés annyiban volt kihatással az ügy érdemi elbírálására, hogy a bíróság a felperes keresetét érdemben tárgyalta és ennek eredményeként a jogvitát az irányadó eljárási szabályoknak megfelelően ítélettel bírálta el. A Pp. 2. § (1) bekezdése értelmében a bíróságnak az a feladata, hogy a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse. Önmagában azáltal, hogy a bíróság a felperes eredetileg fizetési meghagyással érvényesített igényét - megengedve az alperes által kezdeményezett perújítást - peres eljárás keretében érdemben bírálta el, a felperes tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült. A felperes tehát nem került hátrányos helyzetbe azzal, hogy a bíróság az érvényesített igényét érdemben tárgyalta és döntött felőle. A felperesnek az a sérelme, hogy az érdemben alaptalannak bizonyult igénye a perújítás megengedhetőség körében történő elutasítása esetén jogerős és végrehajtható határozatban nyert volna rögzítést, az eljárás garanciális szabályainak sérelme körébe nem vonható. Az elsőfokú bíróság a Pp. 266. § (1) bekezdése szerint a tárgyaláson érdemben is tárgyalhatott és határozhatott volna anélkül, hogy a perújítás megengedhetősége kérdésében külön alakszerű határozatot hoz. Ezért még ha eljárási szabályt is sért a perújítás megengedése, ennek a döntésnek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nincs. Ettől függetlenül helytállóan állapította meg a jogerős ítélet, hogy amennyiben a bíróság az érdemi tárgyalásba bocsátkozott, utóbb már nem térhet vissza a perújítás megengedhetőségének vizsgálatára és abban a kérdésben való döntésre. Mindezek alapján jogszabálysértés nélkül utasította el a jogerős ítélet a keresetet.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta és a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes ügyvédi képviseletével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) 2. § (1) bekezdése alapján az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Tekintettel arra, hogy miután az alperes és a jogi képviselő között létrejött megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj összege a R. 3. § (2) és (5) bekezdései, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján a pertárgyérték alapul vételével számított ügyvédi munkadíjjal közel azonos mértékű, a Kúria nem látott okot annak a R. 2. § (2) bekezdése alapján történő mérséklésére. A felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes megtérítette, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2015. június 24.

*Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.
előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró*

Vné

A kiadmány hitelével:

tisztviselő